

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου

Ο τόνος και η χελώνα

Β' Τμήμα: 2° Ν/Γ Νέας Ερυθραίας

Ήταν κάποτε ψάρια, χελώνες (Εβελίνα), αστερίες και καβούρια (Λία), χταπόδια (Παναγιώτης), φύκια (Πάρης) και καλαμάρια (Άρης), ανεμώνες και πέτρες (Ισαβέλλα), σε έναν κοραλλιογενή ύφαλο (Κωνσταντίνος)

Μια μέρα ήρθε ένας τόνος (Παντελής) στον ύφαλο επειδή ήθελε να κάνει φίλους (Εύα), αλλά δεν βρήκε φίλους (Λία) επειδή όλοι είχαν φύγει (Βασιλεία). Ο λόγος που είχαν φύγει ήταν επειδή υπήρχαν σακούλες (Ιώρα) και είχε μολυνθεί ο ύφαλος από πετρελαιοκηλίδες (Βαγγέλης)

Έφυγαν επειδή φοβήθηκαν μην πεθάνουν (Άρης). Υπήρχε όμως μια θαλάσσια χελώνα εκεί (Πέτρος & Μανώλης) καρέτα-καρέτα (Άρης), συνάντησε τον τόνο και του είπε: «Μην το φας είναι μια σακούλα (Γιώργος). «Εντάξει αλλά που είναι οι υπόλοιποι;» είπε ο τόνος. «Δεν ξέρω αλλά πρέπει να φύγουμε κι εμείς» (Λία) για να σωθούμε (Κα Τόνια)

«Ποιος το έκανε αυτό; Γιατί το έκανε;» (Κωνσταντίνος). Και έφυγαν οι δυο φίλοι λυπημένοι και πήγαν σε μια άλλη θάλασσα που ήταν καθαρή (Βασιλεία).

Εκεί βρήκαν σπίτι και τροφή (Παντελής) , τους παλιούς τους φίλους (Εύα) και ζήσανε μαζί (Θεοδώρα) ευτυχισμένοι (Αχιλλέας) και με αγάπη (Ιώρα) και φτιάξαν την δική τους οικογένεια (Πάρης)

ΤΕΛΟΣ

